

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE:

In Capitală: Pentru 1 an 30 lei; 8 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
 In District: , 1 an 36 lei; 8 luni 18 lei; 3 luni 10 lei.
 In străinătate: , 1 an 48 lei; 8 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

STIRI TELEGRAFICE

din ziarale străine.

Berlin, 21 Noemvrie.
 „National Zeitung“ afișă că principalele de Bismarck și ministrul de externe rus, Giers, au rămas foarte mulțumiți de con-

vorbirea avută între ei.

Sănătatea cancelarului merge spre bine.

Peterburg, 19 Noemvrie. (Pe cale indirectă).

Ieri și a-lalta ieri s-au afișat pentru întâia oară proclamațiuni socialiste în limbă polonă, și anume în orașele Warsawia, Lodz, Szczecin, și Petrokoff.

Politia le-a rupt imediat.

Roma, 20 Noemvrie.

„Journal de Rome“ declară că Vaticaniul orfice impăcare cu Italia ie impossibilă. Dică guvernul n'a putut impiedica manifestațiunile insultătoare ce le-a facut plebeia din Turin arhiepiscopului d'acolo, cu atâtă mai puțin se va îngrijii de Papa, ca să nu fie insultat.

Syra, 19 Noemvrie.

Ziarelor de aci se telegraftă din Suez, că în Suez s-a multă Europani au fost masacrati de poporul fanatisat.

Berlin 20 Noemvrie.

Landtagul în curând își va prezenta un proiect privitor la construirea unor linii ferate secundare. Cheltuielile se vor urca la suma de 80 milioane mărci.

Peterburg, 20 Noemvrie.

(Pe cale indirectă). „Katorga i Pittă (Robotă și tortură) „Ot Mertvich Shivin“ (Morți vii) se numesc două proclamații ale teroristilor, în care se invaderează necesitatea liberării cu forță a tuturor teroristilor inchisi precum și o organizare serioasă a regimului terorist. La finele proclamațiunilor se anunță o revoluție cu puteri noi.

Furtul de la posta din Charkoff s-a făptuit de nihilisti, pentru a și putea umple cassa de răbsol ce începea a se slei.

Paris, 20 Noemvrie.

„Figaro“ constată prin reporterul său din Genua, că principalele de Coroană germană a fost foarte simpatice primite de populația genoveză. Acest fapt a intrat foarte tare pe Francezil din acel oraș.

„Intransigeant“ e încantat de casul că s-au auzit fluerăturile ce s-au dat în înaintea palatului regal. — Cele mai multe foi relevă stacurile ziarelor germane asupra celor franceze și invocă Europa ca martor, că Germania provoca Francia să ca să aibă nici un motiv pentru aceasta.

Peterburg, 20 Noemvrie.

Ziarul de aci dedică niște articoli foarte simpatici generoului Miljutin, fostul ministru de răboiu, pentru activitatea ce a desfășurat în cursus de 50 de ani. Armata rusă i datează lui Miljutin foarte mult, pentru reformele introduse în corpul ofițărilor și ridicarea nivelului de cultură. Ce și imbucătător e speranța, că bine-făcătoarea misiune a gen. Miljutin, grăție sănătății robuste de care se bucură iubilarii, va aduce încă mult bine armatei ruse.

Peterburg, 20 Noemvrie.

Cu ocazia iubileului său de 50 de ani, de când servește în armata rusească, generoul Miljutin primă din partea împăratului o scrisoare autografa în care acesta îl felicită pe veteranul militar pentru perfectionarea organizației militare, ce azi ofere guvernului posibilitatea să face usoare bogatul restură ale imperiului în sens pacific.

Paris, 20 Noemvrie.

Retragerea lui Chalemel-Lacour n'a făcut vîr'o impresie deosebită, fiind că a fost apărată deoarece. O mare parte din presa franceză nu aprobă trecerea lui Jules Ferry la externe.

Jules Ferry a predat comisiunii toate documentele privitoare la Tonkin. Se zice că Bouëe ar fi trimis de mult timp rapoarte asupra Chinei, ba odată ar fi adresat guvernului său chiar și o chartă militară a acelui imperiu. În consiliul de ministri Ferry a asigurat pe colegii săi, că e în perfecția armonie cu majoritatea membrilor din comisiune.

Madrid, 20 Noemvrie.

Principalele de Coroană sosește la Madrid, Vineri d. a. Regele, cu întreaga Casa sa civilă și militară l. va aștepta pe înaltul său oaspe la gară.

Pentru serbarele militare său concentrat la Madrid 22 de batalioane.

Principalele va fi primit la Madrid cu acele onori, cu care a fost primit și regele Portugaliiei. Un spalier după ce

soldați va fi înșirat de la gară și până la palat.

Berlin, 20 Noemvrie.
 Ne mai find nici un cas de urmărire în contra deputatului lotaringian Antoine, ziarul liberă desaproba darea lui în judecată și cer acum, ca ziarul „Nord. Allg. Ztg.“ să fie dat în judecată, pentru că a publicat niște acte sequestrate.

Serviciul telegrafic al „România Libera“
 22 Noemvrie.—3 ore seara.

Cair, 22 Noemvrie.
 Noutatea că armata generalul Hicks în Sudan a fost distrusă de trupele fal-sul-prophet, nu e încă confirmată oficial.

Constantinopol, 22 Noemvrie.
 Poarta a adesat guvernatorilor din provincii o circulară continând că Consiliul francez voesc a proteje pe Tunisiensii reședinți în Turcia, dar că Poarta ne primește tratatul de la Bardo, vilayetul Tunis face mereu parte integrantă din imperiul Otoman. Prin urmare, Tunisiensii trebuie să trăiască ca supuși otomani și orice mijlocire și protecție în favoarea lor trebuie să fie refuzată.

Sofia, 22 Noemvrie.
 Consiliul de ministri a decis ieri su-primarea Consiliului de Stat.

Sobrania, convocată pentru astăzi, n'a putut fi să se deschidă, membrul prezent nu fiind în număr, din cauza timpului rău.

(Havas)

A se vedea ultime sciri pe pag. III-a.

București, 11 Noemvrie.

Din ce în ce mai rău!...
 Domnul Brătianu a început să culeagă fructele ce-a sămănat. Să vede că ele nu sunt tocmai dulci, de șerice Cancelarul zbârcește din nas.

La Senat d-nu Stătescu face proces d-lui Kitzu, și l'acuza, înaintea maturului Corp, că spune neadeveruri. La Cameră ilustrul d-nu Serurie face tot același lucru d-lui Kitzu, acuzându-l că comite nedreptăți.

Chestiunile personale curg... Unul se acuza pe altul că se chivernisesc, se ingrijesc cam mult de afaceri, se incongiură de oameni răi, etc., — iar lucrările Camerii stață în loc, — rezolvarea epusă la ciocină, — ministri nu se mai ocupă de căt de aceste nimicuri zilnice, și tara plătește!...

De aproape o lună de zile de cănd parlamentul nostru e deschis, nimic serios nu s'a lucrat.

Primul ministru e desesperat, și are deprectă.

Care e însă cauza acestei rătăciri? Sa fie oare, după cum se zice, numai lipsa opoziției, care, cu prezența sa în Camere ar fi depărtat acest duh rău ce pare a plăni pe spiritul alesilor? sau cauza e alta, mult mai mare și mai serioasă? Ea trebuie căutată tocmai în origina lucrurilor, în dorința stalpilor de a avea un parlament ascultător și supus, care să arunce cu aghiază peste toate plăznile și mișcările dlor?

* * *

Find dreptă, trebuie să recunoaștem că în actualul parlament sunt și oameni de valoare. Ei au isbutit și ales, fie grație principiilor lor sincere liberale care îl unia de partidul actual, fie marel influențe de care se bucură unii în provinciile lor.

Aceștia însă sunt rare.

Majoritatea se compune din masa alesilor pe poruncială. Aceștia sunt de-o proveniență adesea ori foarte scandalosă, foști comișii, foști părcălabi, foști și actuali advocații, mici arendași rămași datori Statului cu zecimile de mii, membri de-al partidului celuilalt, cari ruinați, făcând la opoziție, au renegat toate credin-

telelor cele vechi și s'au înregistrat sub noul stăg, — doar trei țărani ca dd. Gagione și C-nie cari sunt modesti sermanii, stață tocmai în fundul Camerii și strigă „Ura!...“ ori de căte ori vorbește d. Brătianu, — acesta este parlamentul chemat a indeplini marea reformă constituțională schimbarea legii electorale.

Față cu o asemenea combinație de suflare, e natural să se întâmple tot felul de anomalii, de inconveniente, de scandaluri și de injurii.

Oamenii căi mai sunt independenți și cinstiți, se vede adesea sălii a interpela guvernul asupra acelor sale de conducere internă și țără, și astfel produc el cei deținători impediindu-i în lucrările Camerii, care însă este folositore, prin controlul ce exercită asupra guvernului.

Vina cea mare ce-o aducem noii d-lui Brătianu este următoarea: pentru ce d-sa, când s'a convins că într-un parlament ca cel de astăzi n'are cine face opoziție, n'a căutat să înalte din funcțiunile importante ale Statului, acea serie de slujbași nărvăi, pe cari trebuia să suferă altădată când protectorii lor din cameră puteau deveni pirmejdioși, dar cari astăzi, când or cine-ar voi să facă opoziție este luat peste picior, nu mai pot fi impuși de nimănii?

Cu cătă mulțumire n'am privi noi această curățire sistematică ce s'ar opera în toată administrația țără, și cu cătă bucurie n'am aplaudat când s'ar începe o prigoniere sinceră și desinteresată contra tuturor abuzurilor ce s'au comis și se comit și astăzi!

Costă atât de puțin a fi cinstit!

N'ar avea de căt să voiască că de la cărmă, ca să arate că cel puțin răul acesta mare: influență fără margini în alegeri, a avut un bun: acela de a da o majoritate ascultătoare, în față căreia guvernul să își înceapă opera sa de reformă, fără teamă că își va face opoziție.

Dar nici atâtă nu se face, și deci e natural să curgă interbelatele.

După aceea, într-o Cameră în care elementele sunt atât de disparate prin natura lor, iar lipsa de o cultură temeinică atât de sămătă, — ce pot face membrii cari o compun, dacă nu chestiuni personale, glume nesărate, giușbușuri de restaurant, etc.?

Ce poate face, spre pildă, d. Serbie, care pare a fi un foarte nobil veteran de la 48, un foarte teribil colonel de gardie, un foarte... cum am putea spune mai bine? un foarte ager consilier communal, — dar nici o dată un deputat cuviincios, în sensul propriu al cuvântului? Ce pot face alături de d-sa atâtă alti confrăti, cari se pricep, unii în comerț de porci, alii în vinătură, alii în a lăsa sânge, — dar cari înțeleg reformă electorală tot atât de puțin, că mulți dintră alegătorii ce i-au trimes-

Deci, găsim că d. Brătianu nu are dreptate să deconsideare acest parlament, și să se indigneze în contra d-lui colonel și confratului d-sale, d. deputat Vulturescu — care, fie zis în parenteză, apăra cel puțin o cauză drăptă — de oare ce d-nii aceștia sunt alesii d-lui Prim-Ministru. Așa i-a voit, trebuie admirandu-le calitățile, să le suferă și cusururile.

Pentru noi, cari zilnic ne izbim de iștețimile parlamentare din dealul Mitropoliei, scenele acestea au ajuns de nu ne mai produc nici chiar desugest. Găsim că ele sunt rezultanta

unor forțe meschine și grosolane, cari nu puteau duce de căt aci.

Era vorba, dacă mai puteam face ceva pentru țară...

CRONICA ZILEI

Ducele Wilhelm de Nassau, actualmente este oaspele M. M. L. L. la Sinaia.

Ex. sa Suleiman-bey, ministru plenipotențiar otoman, după o absență de căteva zile, s'a întors în capitală.

Mâine, Sâmbătă, d. marchis de L'Abbes-Sully, cu ceremonialul obișnuit, va prezinta M. S. Regelui scrisorile sale de acreditare, în calitate de ministru reșident al principelui de Monaco.

D. general Crețeanu, seful casei militare regale, a plecat azi dimineață la Sinaia.

Ieri la amiază s'a întins un consiliu de ministri, sub președinția d-lui prim-ministrul I. C. Brătianu.

Pe largă altă cestiună ce a fost la ordină zilei, secretarul de Stat s'a ocupat în special cu mesajul regal, ce urmează a se ceta la 15 curent, cu ocazia deschiderii sesiunii ordinare a corpurilor legiuioase.

D. general Florescu a plecat în străinătate.

D. inginer Hartley, după audiență ce i s'a acordat de M. S. Regele, a plecat la Londra.

De-seară va fi o nouă întrunire de deputați și senatori în sala Senatului.

Consiliul superior medical al Armatei s'a întrunit ieri și a ținut ședință sub președinția d-lui dr. general Davila, în localul ministeriului de resbel.

D. V. Maniu a anunțat ieri în Senat o interbelare la adresa ministrului de lucrări publice, pentru ruina și miseria în care se află portul Brăila.

D. P. Bors anunță și d-sa o interbelare tot asupra decadentii porturilor de la Brăila și Galați, precum și asupra na-vigării Prutului.

După cum anunțasem în numărul precedent, d. P. Grădișteanu, a cerut ieri în Cameră, de la guvern, ca să arate ce măsuri a luat în urma raportului anchetelor de la Bordeni. Ministrul respectiv va respondi în termenul prevăzut de regulament.

Desbaterea asupra interbelării d-lui Stătescu, din Senat a fost transferată ieri în Cameră, de către d. D. Giani. D-sa zise că cestiunea personală ivită între d. Chițu și Stătescu a dat naștere unei cestiuni de principiu, lăsând să se înțeleagă din desbaterea Senatului, că ministrul de justiție poate influența justiția, și cere prin urmare, ca să se înalte acridente acestei prejudiciabile cestiuni.

D. prim-ministrul respundează, afirmă că în curând va fi numit un titular la justiție, nu însă pentru a satisface dorința d-lui Stătescu, ci pe aceea d-lui Chițu (?).

După ce zise și d. N. Ionescu căteva cuvințe cestiune, discuțione s'a închis.

Ieri s'a continuat în Cameră discuția asupra interbelării d-lui Serurie. Între interbelări și d. Vulturescu discuția a ajuns până la personalitate violentă, în căt d. prim-ministrul I. C. Brătianu a trebuit să intervină cu toată autoritatea d-sale, ca să-i mai calmeze.

Linia ferată Câmpina-Dofteana a fost dată a-lalta-ierii în circulație.

După cum suntem informați, operațiunile de recrutare

la bătăl pe bieții Români, sequestrându-le vitele. După ce-a stat vitele nemăncate 3 zile, li s-au luat Românilor 20 fr. Actual medical prin care se constată gravitatea bătălii suferite de G. Potang sună astfel:

1. O rană pe regiunea cervicală stânga.
2. O rană la brațul stâng.
3. O vastă și intinsă echimosa situată în regiunea spini.

4. O vastă echimosa pe tot spatele, de la regiunea cervicală pe tot lungul coloanei vertebrale și mușchii spotelui, și alte semne.

Ni se mai spune că nește venetiți de Greci și fac o plăcere maltrata pe bieții Români, bătându-i cu nește bice făcute anumite pentru tărani.

Trist destul, dar n'avem ce zice alta, de și ni se stinge inima de durere, de căt că cine rabdă bătăl și nu se revoltă în el demnitatea de om, merită să fie bătătut.

DIN AFARA

Din Serbia.

Presă austriacă nu prea are incredere în durabilitatea păcii abia restabilite în Serbia. Ceea ce-l provoacă această indoială e inversunarea cu care guvernul pedepsescă pe autorii insurecției.

Guvernul sârbesc ar fi declarat, în adevăr, că el nu este nemilos de căt față cu capi revoluției, dar cu părăsii el va fi căt se poate de iertător. Atâtă insă nu ajunge spre a vindeca ranele unui răboiu civil. Clementă trebuie eserită față de toți și nu prin vîrserare de sânge ci prin îndrepătarea înțeleaptă a cauzelor nemulțumirii se înlătură nuoi turburări.

Strănicia improvizată a regelui Milan și a ministrilor săi a apucat insă pe alte căi. Cine știe unde vor ajunge astfel lucrurile; anevoie se vor sfârși cu bine.

Un interes de primul rang prezintă față cu mișcarea din Serbia atitudinea ce luase guvernul austro-unguresc în vederea unei complicații mai serioase. Oficioasele din Pesta nu vestesc, că Austro-Ungaria era ferm hotărâtă să intervie militarescă, in cas de trebuință, in favoarea regelui Milan. Într-un consiliu ministerial cu se ținuse anume în acest scop în Viena, împăratul Franz Joseph declarase cu multă căldură datoria sa de a ajuta pe aliațul din Belgrad. Această intervenție era incuviințată pe deplin și de Germania. Nu trebuiau prin urmare de căt două trei victori de partea insurgenților și am fi vîzut în nou aprinsă cestiuție Orientală. Fără indoială nu putem asigura, dacă Austria n'ar fi pătit cu această ocazie ca lupul care se aruncă asupra a doi căini ce se băteau între denești.

«N. W. Allg. Ztg.» crede, că oficioasele ungurescă desvăluesc cu atâtă ostentație intenția cabinetului vienez, spre a face pe Ruși să înțeleagă că Austro-Ungaria e ferm hotărâtă a căpătă, cu toate mijloacele, influența sa în Serbia.

Ce are să zică Rusia la aceasta?

Evacuarea Egiptului de trupele engleze.

«London Gazette» publică corespondența urmată între lordul Granville și consulul englez din Egipt, d. Baring, în privirea desertării Egiptului de trupele engleze.

D. Baring declară, că trupele engleze pot fi retrase din Cairo fără nici o preocupare și urmează apoi astfel:

FOITA «ROMANIEI LIBERE»

— 11 Noemvrie —

FIFI

Indată ce li să golea paharul, l' umpleau din nou cu un gest de lenevire resemnată. Dar domnișoara Fif spărgea pe al său la fiecă moment, și un soldat îi prezenta imediat un altul.

O negură de fum acru l' invăluia, și părea că să adâncesc într'o betje tristă și adormită, în acea stare înruntată a oamenilor care n'a nîmic de făcut.

Însă baronul, d'o-dată, rădica într-o revoluție; strigă: «la dracu, această situație nu poate dura; trebuie să inventăm ceva la urma urmei».

Amândoi d'o-dată locotenentul Otto și sub-locotenentul, Fritz, doi germani înzestrăți cu două figură eminente germane greouia, răspunseră: «ce să inventăm, căpitan?»

Se gândi cătăva secunde, apoi reincepu: «Ce? Ei bine, trebuie să organizăm o serbare, dacă comandanțul ne permite».

«După înțelegerea ce am avut cu generalul Stephenson, sunt de părere că armata de recupăriune, care numără acum 8000 oameni, se poate reduce la 3000 și 6 tunuri. Sir Evelyn Wood adaugă că această armată poate fi concentrată în Alexandria unde găsește lesne adăpost.

Lordul Granville răspunde la aceasta, că incuviințează pe deplin măsurile propuse de consulul său general. El a dat ordin ministrului de răboiu să execute reducerea de la 7600 la 3000 și să așeze aceste trupe în Alexandria. — Mantinerea ordiniei publice în Egipt rămâne deci de-acid înainte încredințată Chedivului și lordul Granville îl asigură prin representantul său de intreg sprijinul moral ce-l va da în această cestiuție Anglia.

Din America Sudică.

Presidentul republicei Bolivia, generalul Narciso Campero, a îndreptat toată activitatea său restabilire în Serbia. Ceea ce-l provoacă această indoială e inversunarea cu care guvernul pedepsescă pe autorii insurecției.

Guvernul sârbesc ar fi declarat, în adevăr, că el nu este nemilos de căt față cu capi revoluției, dar cu părăsii el va fi căt se poate de iertător. Atâtă insă nu ajunge spre a vindeca ranele unui răboiu civil. Clementă trebuie eserită față de toți și nu prin vîrserare de sânge ci prin îndrepătarea înțeleaptă a cauzelor nemulțumirii se înlătură nuoi turburări.

Strănicia improvisată a regelui Milan și a ministrilor săi a apucat insă pe alte căi. Cine știe unde vor ajunge astfel lucrurile; anevoie se vor sfârși cu bine.

Un interes de primul rang prezintă față cu mișcarea din Serbia atitudinea ce luase guvernul austro-unguresc în vederea unei complicații mai serioase.

Oficioasele din Pesta nu vestesc, că Austro-Ungaria era ferm hotărâtă să intervie militarescă, in cas de trebuință, in favoarea regelui Milan. Într-un consiliu ministerial cu se ținuse anume în acest scop în Viena, împăratul Franz Joseph declarase cu multă căldură datoria sa de a ajuta pe aliațul din Belgrad. Această intervenție era incuviințată pe deplin și de Germania. Nu trebuiau prin urmare de căt două trei victori de partea insurgenților și am fi vîzut în nou aprinsă cestiuție Orientală. Fără indoială nu putem asigura, dacă Austria n'ar fi pătit cu această ocazie ca lupul care se aruncă asupra a doi căini ce se băteau între denești.

«N. W. Allg. Ztg.» crede, că oficioasele ungurescă desvăluesc cu atâtă ostentație intenția cabinetului vienez, spre a face pe Ruși să înțeleagă că Austro-Ungaria e ferm hotărâtă a căpăta, cu toate mijloacele, influența sa în Serbia.

Ce are să zică Rusia la aceasta?

Evacuarea Egiptului de trupele engleze.

«London Gazette» publică corespondența urmată între lordul Granville și consulul englez din Egipt, d. Baring, în privirea desertării Egiptului de trupele engleze.

D. Baring declară, că trupele engleze pot fi retrase din Cairo fără nici o preocupare și urmează apoi astfel:

FOITA «ROMANIEI LIBERE»

— 11 Noemvrie —

Majorul lăsa jos pipa: «Ce serbare, căpitan?»

Baronul s'apropia. «Mă însărcinez eu cu tot, comandante. Voi trimite la Rouen pe Datorie care ne va aduce femei; și eu de unde să le ia. Se va prepara aci un supeu; nimic nu ne lipsește, și, cel puțin, vom petrece o seară frumoasă.»

Contele de Farlsberg dete din umeri surzi: «Ești nebun, amicul meu!»

Dar toți ofițerii se sculaseră, inconjurăți pe șeful lor și rugău: — Lasă pe căpitanul să facă ce zice, comandanțe, suntem atât de triste aci!

In fine, majorul ceda: «fie», zise el, și indată baronul trimise să chemă pe Datorie. Acesta era un bătrân sub-ofițier pe care nimănii nu l' văzuse rînd vîr dată dar care împlinea într-un mod fanatic toate ordinele șefilor săi, oră care ar fi fost ele.

In picioare, cu figura lui nepăsătoare, primi instrucțiunile baronului; apoi ei și, cinci minute în urmă, o mare trăsură din trenul militar, acoarătă, fugă, sub ploaia neînblănțită, în goană a patru cai.

Indată un fior de despetare pără că trece prin spirite, însășiările lenevoase să învioră, figurile să animără și începură să vorbească unii cu alții.

Cu toate că ploaia continua cu aceiași furie, majorul afirma că cerul nu mai era așa de intunecat; și locote-

cesari astăzi, cari cu timpul vor deveni însă desigur de prisos.

VICTOR NAPOLEON

Partida imperială franceză a inceput să se misce. — Prințul Victor Napoleon, care și-a terminat tocmai acuma anul de voluntar, pleacă la Chislehurst în Anglia, spre a vizita morimentele celor doi Napoleoni și a vedea pe împăratul Eugeniu.

Lordul Granville răspunde la aceasta, că incuviințează pe deplin măsurile propuse de consulul său general. El a dat ordin ministrului de răboiu să execute reducerea de la 7600 la 3000 și să așeze aceste trupe în Alexandria. — Mantinerea ordiniei publice în Egipt rămâne deci de-acid înainte încredințată Chedivului și lordul Granville îl asigură prin representantul său de intreg sprijinul moral ce-l va da în această cestiuție Anglia.

STIRI MILITARE

Ministerul de răboiu german a hotărât ca pe viitor în fiecare regiment cel mai vechi ofițer de Stat să fie locotenitor de colonel, spre a lăua în cas de mobilizare comanda regimentelor de rezervă ce se vor forma.

STAREA ȚĂRANILOR IN GERMANIA

Reuniunea germană pentru politica socială a săcătuit în timpul din urmă o anchetă asupra poziției țărănilor în provinciile Brandenburg, Prusia orientală, Prusia apuseană, Posen și Hanovera, de unde soseau tânguri îngrijitoare, despre miseria la care a ajuns talatul societății.

In provinciile Brandenburg și Prusia orientală nu s'a găsit situația atât de rea, precum era descrisă. In cele din urmă insă, înzestrare și de fire cu mare sgârcenie, soarta țărănilor a ajuns să fie desnădăjduită. El e foarte inapoiat în cultură și săracia materială rivalizează cu cea intelectuală. Mosile țărănilor sunt încărcate de datorii, cari intre trei părți din valoarea lor, pe unele locuri datorie și valoarea lor sunt egale. Răul derivă parte din obiceiurile țărănilor, cari de și crătuitori și mulțumiți cu puțin, sunt insă pe de altă parte ne-păsători și usureți; parte derivă din economia rea, irațională și neglijată, din lipsa capitalului de exploatare, din prea mare impovărare cu imposibile pentru stat și comună, din lipsa de siguranță în contrafență și de povestiri etc.

Mult a contribuit la această săcărire însăpmântătoare și chemarea sub armă a unui număr prea mare de oameni cu ocazia ultimelor trei răboi. Ceea ce se zice despre Prusia apuseană și Posen, se poate zice și despre Hanovera.

Trebue să remarcăm că populația sa, a cărei stară și descriptivă în culorile atât de triste de societatea economică a germanilor, e cea mai mare parte de naționalitate polonă sau nemți separați, precum sunt Hanoveranii. Prin urmare guvernul german trebuie să fie în prima linie de vină, dacă ea intelectualicește a rămas atât de îndărăt și dacă dările strivitoare și recrutarea excesivă a ruinaților cu deservire materialmente. Constatând deservirea de rasă, nu prea ne așteptăm să aibă multă milă nică din partea autorilor deținute.

Un popor nu și poate avea nici măcar bunătatea economică sub jugul altuia.

Majorul lăsa jos pipa: «Ce serbare, căpitan?»

Baronul s'apropia. «Mă însărcinez eu cu tot, comandante. Voi trimite la Rouen pe Datorie care ne va aduce femei; și eu de unde să le ia. Se va prepara aci un supeu; nimic nu ne lipsește, și, cel puțin, vom petrece o seară frumoasă.»

Contele de Farlsberg dete din umeri surzi: «Ești nebun, amicul meu!»

Dar toți ofițerii se sculaseră, inconjurăți pe șeful lor și rugău: — Lasă pe căpitanul să facă ce zice, comandanțe, suntem atât de triste aci!

In fine, majorul ceda: «fie», zise el, și indată baronul trimise să chemă pe Datorie. Aceasta era un bătrân sub-ofițier pe care nimănii nu l' văzuse rînd vîr dată dar care împlinea într-un mod fanatic toate ordinele șefilor săi, oră care ar fi fost ele.

In picioare, cu figura lui nepăsătoare, primi instrucțiunile baronului; apoi ei și, cinci minute în urmă, o mare trăsură din trenul militar, acoarătă, fugă, sub ploaia neînblănțită, în goană a patru cai.

Indată un fior de despetare pără că trece prin spirite, însășiările lenevoase să învioră, figurile să animără și începură să vorbească unii cu alții.

Cu toate că ploaia continua cu aceiași furie, majorul afirma că cerul nu mai era așa de intunecat; și locote-

STIRI MARUNTE

Simplitate nemțescă.

Cu ocazia serbării aniversare a lui Luther în Germania, într'un sat s'a atânat între alte podobe pe un gard cu cunună, cu inscripția uimătoare: „Felicitările noastre d-lui M. Luther cu ocazia nașterii sale a patru-suta.”

Cum se omoară în Irlanda candidații partidelor centrale.

Primarul din Dublin, d. Dawson, mergeând zilele acestea la Limerick, locul său natal, spre a lucra pentru îmbunătățirea candidaților de deputat a partidelor naționale irlandeze, a fest primit de populație cu mare pompă. În fruntea conveinției mergea musica și după ea sase oameni imbrăcați în negru, ducând un costum pe care era scris numele candidaților săi.

Espoziția de electricitate din Viena prezintă un deficit de 50,000 franci.

Profesorii Freudreich din Bern și doctorul M. Quel din Paris s'au făcut în timpul din urmă studii asupra puritatei aerului în Elveția. — S'a constatat că aerul curat nu începe de căt la înălțimea de 2-4000 metri d'asupra mării. — Aerul de-asupra lacului Thuner e deja încărcat de bacterii. — Aerul din strada Rivoli din Paris cuprinde pe de 7000 de ori mai multe bacterii de căt cel de la Thuner.

Ce-o fi pe la noi!

DESPRE LIMBA

Dăm loc următorului articol, trimis nouă de un sugubet frate de peste Milcov, care pare a să ascundă numele sub un pseudonim, făgăduindu-l că l vom ajuta cu dragoste la vre-un cap de pod, numai cu condiție să nu fie pătrătul.

Dominule Redactor,

In cînditul d-voastră jurnal „România Liberă” de la 4 l. c. în articolul de fond, coloana 4 rîndul 56, săt zis că fratul de peste Milcov zic: „selea”.

N'aveam de gând ca să vă scriu, d-le Redactor, dar totuși mai pe urmă mi-am luat de samă ca să vă servesc și eș o dată în zilele mele; închipuindu-mi că, helbetim: marei D-zii și meșterul de dracu: mi-i face și dătă poate vr' un bine la vr

resti si tocmai la canticul cucoșilor a pierit.

Iată o povestire despre bătăile strigoilor și a strigoaicelor spre sfântul Andrei.

Se spune că un călăraș din Miroslava dormea în spre sfântul Andrei la o babă. Într-un târziu se trezește și ce să vadă: baba la vatră seungea cu ceva dintr-un hîrb, nu trece mult și țuști strigoaică pe horn. Călărașul ia sabia, seunge și el tot din hîrbul babel și se trezește de o dată la o respiție cu o droiale de strigoil între cari și baba. Strigoil se băteau tot zicând niște cuvinte (pe care din nenorocire, le-a uitat Dl. Gorescu). Soldatul să amestecă și el la luptă, el dădea cu sabie, strigoil și șgăriu cu unghii. Cum să cantă cocoșul să trezit omul în pat însă ostenit și șgăriat.

Povestea cu fata cea de împărat a lui și Dl. Gorescu cam altfel, și a nume numai Ds-a o cunoaște în trei chipuri. Acel ce mănea în biserică era după unul un soldat, după altul un băiat sărac, după altul un ibovnic sărac; dar toți au cerut către trei care de curchi, către de cartofe și către de specie. Aceste lucruri le-a așezat în trei colțuri ale bisericelui, iar păzitorul a stat dinaintea icoanei Maicel Domnului, închinându-se. Fata să a prefăcut în bivol și după ce a măncat curchiul, cartofele și speciele să a scutat în două pioare și a venit să mănește și pe băiat, dar ulterior chiar atunci cocoșul și bivolul a crăpat, umplând biserică de sânge negru ca păcure, căci săngele de strigoiu este negru ca și cel de drac.

Iată acumă povestii trimise de un elev de aicea din Iași.

O fată se îndrăgise cu un flăcău străin care tot venea pe la clăci. Find că el o tot indenmea să meargă cu dănsul, fata să dus și să intrebă de o babă cum să facă. Baba a învățat-o să lege de sunmanul flăcăului și atât și să o lase să dempe, cand se va duce el acasă, mai pe urmă să tot strigoă atât și să vază undeva și fi fiicul. Fata facu după povăță și, luându-se într-o seară după flăcău, ajunsă la o biserică. Uitându-se pe fereastră, ce să vize, flăcăul sedea în strană și roiea un cap de om. Fata o ia la fugă și a spus în sat că flăcăul era strigoi.

In povestea următoare să vede ce a pățit o fată care n'a ascultat de povestile babel. În loc să caute unde săde flăcău, fata a fugit cu dănsul, dar norocul ei că a luat un val de înză. Merge fata cu flăcău, că merge, de la o vreme ajunge la un ținterim, strigoiu indeamna pe fată să intre pe portă în mormânt fata nu vrea, și lize lul să intre. El intră, fata îl dă valul de pânză și strigoiu începe a trage; fata lasă valul și la fugă, ajunge la un sat; niciăr nu vede lumina, numai la o casă se zărea un pic, fata intră acolo și vede un mort în mijlocul caselor. Fata se ascunse după un cupor, numai ce veni și strigoiu și începu a cere fata de la mort. Mortul (poate și el strigoiu) spunea că n'are nici o fată la dănsul, apoi începuse să se bată și se bătă până la canticul cucoșilor, când căzură amândoi morți; cum se albi, de ziua fata se furisă din casă și spuse că-pățit. Oamenii merseră de bătăru par de stjar în inimile strigoilor, când au ajuns părăi în inimă și țipat și nu s'au mal scutat din mormânt.

După aceea iacă și altă poveste, din care se vede obiceiul strigoilor de a se preface în caini, precum și că femeile său fetete luate de strigoiu se pot face și ele strigoaice.

Un flăcău strigoiu, căci avea coada lungă ca de lup, luă femeie într-un sat și trăia destul de bine cu dănsa. Odată era să se ducă femeia la poposul, bărbatu-si-a spus să ia seama că are să fie la dănsa un caine mare, negru și

are să dea de tot să mănește, ea însă să nu se sperie, să ia lemnul de la car și să dea peste bot și cum l'a încruntă scapă de dănsul. După ce să dus femeia la poposul, strigoiu să suț pe un deal, să dat de trei ori dă tumba și să facă caine negru și mare și a pornit la femeie, cum a ajuns să tot la dănsa să rupă. Femeia ia lemnul de la car și trage către ea, dar degeaba, nu poate incrunta, apucă atunci grebla și trage una de toameală peste bot, de i-a căzut dinții, Câinele a fugit, să a facut iar om și a venit la femeie, dar cu gura plină de sânge și cu doi dinți căzuți. Atunci să priceput femeia că bărbatu-si-a fost căinele cel negru. Mai pe urmă căzu la pat strigoiu și mură, îl facură cele cuvenite și lăsă în mijlocul casei cu icoana pe piept. Femeia, ședea delă păză, numai vede că se scăldă strigoiu și să după dănsa, femeia fugă și n'a scăpat de dănsul până ce n'a venit și altul să stea cu femeia până ce lău îngropat. La către-va zile după îngropare se lese femeia în casă cu mulți oameni — când deodată vede că intră în casă o găină neagră și se bagă sub scaun. Un om merge să vize, o ia și măne și când s'arate se face nevezută; a mai venit strigoiu de către-va ori, dar n'a putut intra că erau toate lucrurile resturnate. Oamenii iau să bătă un par de stejar în inimă, dar fiind că n'a nemerit' bine, pește patru-zei de zile iar a venit acasă, cu scriul în cap, a luat femeia și a facut-o strigoaică. Casă scape de deoșil le-a bătătă căte un par de fier ascuțit în inimă.

Tachi Ochiu de la Deleni, lângă Husi, vor și vr'o patru ani, era strigoiu. Cătrăi pierde din casă aproape de canticul cucoșilor. Fu primar. După moarte găsiră la mormântul lui o bordă căt o gură de ulică prin care eșea strigoiu, se facea căine, venea a casă și umbila vîijind în prejupur el, se mal facea capă, găscă și ca să nu mal leasă îl omorîră cu un par de stejar. A curs dintr-unul un sănge negru ca cătranul și a țipat foarte tare. Când lău dezgropat, lău și aflat cu față în scriu.

Tot în județul Fălticeni la Crețești, era un om și o femeie. De la un timp lău seama bărbatul că femeia lui se punea în toată seara în vatră și torcea până aproape de canticul cucoșilor și înainte de căntat pierea, ducându-se prin horn. După ce a murit, venea noaptea la copii și-l lăsa. Omul îl întrebă cine i-a lăsat și lăsă în imă. Dar se mal facea capă, găscă și ca să nu mal leasă îl omorîră cu un par de stejar. A curs dintr-unul un sănge negru ca cătranul și a țipat foarte tare. Când lău dezgropat, lău și aflat cu față în scriu.

Tot în județul Fălticeni erau doi ciobani, unul slab și unul gras. Cel slab era strigoiu; o dată se aducea tot caruță de vorbă, cel gras zice, călăulat: „Mă, ce mama dracului al, de esti așa de oglinjit și de prăpădit.” „Ia-n culcă-te diseară în locul meu și vei vedea de ce-s așa.” Era noaptea spre Sfântul Andrei. Cel gras se prinse, noaptea numai ce vine o strigoiu, și îl lovește peste cap cu căpăstrul, îl preface așa în cal, se suie pe dănsul și-l strunește să o ducă la locul unde se bat strigile. Acolo său pus pe bătut, iar pe dănsul lău lăsat lângă gard, el a lepădat căpăstrul și când a venit strigoiu, i lăpus el și a facut-o iapă, apoi a încălcăt pe dănsa și a plimbăt prin sat până la canticul cucoșilor, când a pierit strigoaică. Mai pe urmă și aflat morțumentul ei și a omorit.

Tot în județul Fălticeni se măritase cu un strigoiu și de altfel nu-i facea nimic, numai îl aducea tot carne de om de-i facea măncare. Strigoiu se facea

cu acea a unei amante nebună după îndeplinirea unei dorințe; dar comandanțul nu ceda nici de cum, și dominoarea Fifi, ca să se console, facea mereu mine în castelul d'Uville.

Cei cinci oameni, stațu acum acolea grămadă, către-va minute, aspirând uimitatea.

In fine, locotenentul Fritz, pronunță aceste vorbe cu un rîs nătărg: „aceste temozaie, în atelăr, nău freme pună bentru găldădoria lor.”

După aceste vorbe, să despărțiră fie care ducându-se la serviciul lui; și căpitanul la bucătărie unde avea mult de privilegheat pentru supeu.

Când se reunia din nou pe sub seară începând să rîză vîzănduse toți cochetii și strălucitorii ca în zilele de revistă militară, pomădăți, parfumăți, cu totul spicuiti. — Părul comandanțului părea mai puțin cărunț de căt dimineață; și căpitanul să răsese, păstrându-și numai mustață, care-i punea ca o flacăre sub nas.

Cu toată ploia, fereastra era deschisă, și unul din ei se ducea să asculte din când în când. La sase ore și zece minute, baronul semnală o huruită de departată. Toți se precipitară și îndată rămăseseră soси, cu cei patru tot în galop, noroișii păna în coastă, fumegători și sufleând din greu.

Si cinci femei coboră pe peron cinci fete frumoase, alese cu îngrijire

ba baă, ba femei tiuără și o tot îspitea cum trăiește cu bărbatul. Femeia nu spunea nimică. O dată să a prefăcut strigoiu ca mama fetei și atunci i-si spus fata totă păcina. Strigoiu să a incrustat, a omorit copilul și femeia și i-a măncat.¹⁾

Mai iată și un mijloc de a face pe un copil cu coada să nu fie strigoiu. Așa obiceiul că le tăie în fie-care lună o dată coada că crește, așa cred că nu poate să fie strigoiu. — Contemporanul.

I. Nădejde.

VARIETATI

Memoriile lui Turgenieff. — În fascicola de pe Noemvrie a „Revistelor rusești” se găsesc o interesantă declarație a lui Turgenieff. — La întrebarea pe care cineva îl facuse lui Turgenieff dacă mai are de gând să scrie un roman, el răspunse: „Nu. Daca voi să mai lasă ceea în urma mea, vor fi memorile mele, în care povestirea începe cu sfârșitul veacului trecut...” Nădejde de-a vede apărând memorile lui Turgenieff, a pus într-o mare nerăbdare cercurile literare.

O pedeapsă aspră. — Curtea cu jurați din Londra a administrat zilele acestea o strănică pedeapsă unui holteiu de 62 de ani care călcase promisia facută unei vîduve de a-o lua în casătorie, după ce aflarea că nu era vîduă — cum spunea, că nu fusese nicăi odată măritată, ba avea chiar o fată mare tot nemărită. Bîtrânu holteiu fu pedepsit pentru gustul ce lăpucase de-a face pe mirele la 2500 lire sterl. amendă.

Atentatul lui Jules Ferry. — Despre atentatul încercat împotriva d-lui Jules Ferry, există următoare noi amănunte: Pe când atentatorul era dus de la ministeriu în arest, el strigă: trăiască revoluția socială, trăiască comuna! — Cand voră să-i iee din busunar certificatul de botez, se repezi și lăsă cu dinții. — Cand prefectul zise, că sunt anarchiști în Paris, și de ce nu s'a lăsat pe seama lor această sarcină, atentatorul răspunse că anarchiștii din Paris nu sunt atât de înaintați ca dănsul. — S'a găsit asupra lui 20 de cartușe și 4 fr.

COMITIUL AGRICOL AL JUD. ILFOV

L ISTA

de premiene în instrumente agricole și banii pentru plugarii săteni, distribuite la concursul de la Ferestrău în 23 Octombrie 1883.

Premiul III Grapa sist. Hoffherr.

Gheorghe Stan, comuna Slobozia Cîlniceni, plasa Sabaru. — Nicolae Scariat, comuna Tăntava, plasa Sabaru. — Ion Atorean, comuna București, plasa Dâmbovița. — Mateiș Chivu, comuna Poenari, plasa Snagov. — Dumitru Gheorghe, comuna Radu, plasa Mostiște, Cotea Minci, comuna Tunari, plasa Dâmbovița. — Nicolae Radu, comuna Creața-Lesile, plasa Mostiște. — Franciscu Ion, comuna Poștești, plasa Dâmbovița. — Ioniță Sava, comuna Rudești, plasa Negoești. — Stefan Alexandru, comuna Ciocănești, plasa Snagovu. — Stoica Tânase, comuna Căciulați, plasa Snagovu. — Mihai Simeon, comuna Crețești, plasa Sabaru. — Cristea Drume, comuna Bragadiru-Bulgari, plasa Sabăru, — Stan Ionescu, comuna Cornetu din Vale, plasa Sabaru. — Iordan Ion, comuna Frumușani-Custureni, plasa Negoești. — Gheorghe Bogdan, comuna Radovan, plă-

mele tău?» Ea răspunse, ingroșându-și vocea: «Pamela».

Atunci proclamă: »Numărul 1, numita Pamela, adjudecată comandanțului.

Paris, 22 Noemvrie. — Stirile din Belgrad conțin că Regele Miliu a lăsat decisiunea dă disolva Skupina. — Cair, 22 Noemvrie. — Guvernul Egyptian a dat ordinul dă concentrata la Khartum trupele din Sudan. — Londra, 22 Noemvrie. — Ziarele engleze consiliază Egyptul dă părăsi provinciile Sudanului.

Pesta, 22 Noemvrie. — In cursul discuției ce se urmează în Camera deputaților asupra proiectului de lege privitor la casătoriile mixte, președintele consiliului, d. Tisza a declarat că, dacă agitările contra jidovilor vor urma, va cere parlamentului puteri extraordinaire spre a impiedica agitările presești contra raselor și confesiunilor. Aceste puteri, cari nu vor fi de căt temporale dar intinse, vor trebui asemenea să permită dă opri publicarea panfletelor.

mele tău?» Ea răspunse, ingroșându-și vocea: «Pamela».

Atunci proclamă: »Numărul 1, numita

Pamela, adjudecată comandanțului.

După aceea, imbrățișind pe Blon-

dina, No. 2, în semn de proprietate,

ofișerul locotenentului Otto pe Amanda

cea grasă, pe Eva Pătlăgea sub loco-

tenentului Fritz și pe cea mai mică

dintre toate, Rachela, o brună, tineră

de tot, cu ochiul negru ca o pată de

cerneală, o ovreică al cărei nas refecat

confirma regula care dă nasuri curbe

răsele sale, celuī mai ténăr dintr-

tră ofișer, plăpândul marquis Wilhelm d'Eyrik.

Toate, însă, erau frumoase și grase,

fără fisioană distinse, făcute aproape

în același mod, în ceea ce privește tur-

nura și pielea, prin practica amorului

cotidian, și viața comună a caselor

publice.

(Va urma).

sa Oltenița. — Ion Beberceni, comuna Crișvățu, plasa Oltenița. — Constantin Dima, comuna Afumați, plasa Dâmbovița. — Stefan Slătucu, comuna Bâneasa, plasa Dâmbovița. — Nicolae Zaharia, comuna Ferbiști-Troești, plasa Mostiște. — Stoen Văsile, comuna Dudești, plasa Dâmbovița. — Dumitru Radu, comuna Colentina, plasa Dâmbovița. — Stan Radulea, comuna Buda, plasa Sabaru. — Anghel Miroi, comuna Chirnogi, plasa Oltenița. — Ghița Popu, comuna Afumați, plasa Dâmbovița. — Ioniță Voicu, comuna Afumați, plasa Dâmbovița. — Ioniță Stan, comuna Dasălu-Crețea, plasa Dâmbovița. — Pavel Tudor, comuna Brănești, plasa Dâmbovița. — Dumitru Dumitache, comuna Pantilimon-Dobrești, plasa Dâmbovița. — Zamfir Arghiru comuna Cernica-Căldărău, plasa Dâmbovița. — Nicolae Gheorghie, comuna Bânașa, plasa Bâneasa, plasa Dâmbovița. — Nicolae Tănase, comuna Bâneasa, plasa Dâmbovița.

lor și reproducția în broșuri a discursurilor pronunțate la Cameră, putând a înțără spiritele. (vii aclamări)

Președintele consiliului a exprimat a-

poi convițuirea sa, că viitorul va aduce soluționarea cestiunii casătoriei civile obligatorie.

(Havas).

ULTIME STIRI

Aflăm în ultimul moment că, în contracările r

